

BREŁKA (4) *sb f*

brełka (3), **bryłka** (1); *brełka Mącz* (2), *Calep*; *bryłka SienLek*.

e oraz *a jasne*.

sg N brełka (2). ◇ *A brełkę* (1). ◇ [*I brełką.*] ◇ *pl A bryłki* (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) w.

Dem. od „breła”; glebula Mącz, Cn; grumulus Calep, Cn; massula salis Cn (4) : Rastris terram rimari, Grábiámi czíście vgrábiáć/ káżdą brełkę rozbić. Mącz 356c, 146c; Weźmi cegłę nową/ coby fy e íešcze nie zmaczáłá/ potłucz ią ná bryłki SienLek 161; Calep 465b; [ktorą rozgę mař závádzíc o ziemię: á ieślićby niechciáłá dzierzeć/ tedy ią przyłóż brełką álbo kámieniem máłym. CygMyśl F3v].

Cf BRYŁECZKA

KN